Dosarul nr. 1-105/2017 (1-1164/14)
14-1-8319-18082014

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

21 noiembrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
în componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Olga Bejenari
Grefieri Ecaterina Soroceanu, Victoria Zaharciuc, Melisa Gaidanov
Cu participarea:
Procurorului Daniela Buinovski
Avocatului părţii vătămate Iurie Mărgineanu
Părţii vătămate Florin Izvoreanu
Apărătorului Victor Pavlov
În lipsa:
Inculpatului Gheorghe Guțu

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Guțu Gheorghe***, născut pe *****, IDNP *****, originar din ***** şi înregistrat la domiciliu în *****, pe *****, căsătorit, fără persoane la întreţinere, supus militar, angajat în câmpul muncii în calitate de administrator al *****, fără grade invaliditate, nu se află la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru, deținător a medaliei ***** în temeiul decretului Președintelului Rep. Moldova nr. ***** din *****, cetăţean al Republicii Moldova şi cu antecedente penale stinse, fiind anterior condamnat:

- prin sentinţa din 24 martie 1995, emisă de Judecătoria sect. Botanica, mun. Chişinău, în cauza penală nr. 1-10/1995, în baza art. 185 alin. (2) din Codul penal (în redacţia anului 1961), cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 5 ani, suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani conform art. 43 din Codul penal, iar în temeiul art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republica Moldova cu privire la amnistia în legătură cu adoptarea Constituției fiind liberat de pedeapsă penală,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de articolul 190 alin. (5) din Codul penal *(în redacţia Codului penal, până la modificările operate prin Legea 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 și prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022)*.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 18 august 2014 – 21 noiembrie 2023 *(în examinare la judecătorul Olga Bejenari de la 31 martie 2022)*.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Privind fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Potrivit rechizitoriului, inculpatul **Guțu Gheorghe** este acuzat de faptul că în perioada anului 2011, aflându-se în *****, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor și banilor lui Izvoreanu Florin, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit de a dobândi banii acestuia, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul transmiterii în proprietate a unui autobus de modelul „*****” înregistrat cu numărul *****, în schimbul căreia solicita suma de 60 000 de EURO în rate, a cerut și a primit de la Izvoreanu Florin suma de 386 400 lei în rate în contul achitării autobusului, iar continuându-și acțiunile ilegale îndreptate la realizarea scopului său criminal, Guțu Gheorghe a refuzat încheierea contractului de vânzare-cumpărare a autobusului cu Izvoreanu Florin și banii primiți de la

ultimul în contul achitării autobusului în sumă totală de 386 400 lei i-a însușit, și i-a folosit în scopuri personale, cauzând părții vătămate Izvoreanu Florin daune materiale în proporții deosebit de mari.

1.2. De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Guțu Gheorghe* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal – *escrocheria (în redacţia Codului penal, până la modificările operate prin Legea 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 și modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022)*, adică pentru săvârşirea *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari”*.

Privind procedura.

2.1. În ședință de judecată, inculpatul Guțu Gheorghe, în pofida înştiinţării legale, s-a eschivat de la prezentarea în faţa instanţei, motiv pentru care prin încheierea din 27 septembrie 2022 (vol.IV, f.d.13) a fost dispusă anunţarea în căutare a acestuia, fiind iniţiat conform notificării nr. ***** din 10 octombrie 2022 dosarul de căutare nr. *****(vol.IV, f.d.16), dosar pornit anterior inclusiv în temeiul încheierii din 19 martie 2019 în aceiași cauză penală conform înștiințării nr. ***** din 8 aprilie 2019 (vol.III, f.d.83,86-87).

În aceste condiţii, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba ro*****ă, în şedinţă publică şi în lipsa inculpatului Gheorghe Guțu, cu participarea apărătorului ales.

2.2. În susținerea examinării în lipsa inculpatului, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă *„acuzatul”* de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc *„oricărui acuzat”* dreptul *„de a se apăra el însuși”*, *„de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”*, *„de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”*, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de *„descurajare”* a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus,

posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei* din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan împotriva României* din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă, astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

2.3. În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

2.4. În aceste condiţii, instanţa argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul Guțu Gheorghe a fost notificat privind desfăşurarea şedinţelor de judecată, însă acesta a continuat să se eschiveze şi a refuzat să se prezinte, fără să mai informeze instanţa despre motivele neprezentării sau despre schimbarea domiciliului său.

Or având obligaţia într-o situaţie de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestuia, iar în alt aspect, de a informa instanţa privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerinţele prevăzute de art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanţei sau 238 alin. (3^1) din acelaşi cod, din care reiese că inculpatul are obligaţia de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanţa de judecată despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care inculpatul a fost informat anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării acuzării şi audierii sale, iar ulterior în şedinţă de judecată, dar neonorate de acesta până în prezent.

2.5. Astfel, instanţa reiterează că o procedură care se desfăşoară în absenţa inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenţie, fiind produsă o denegare de justiţie doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunţa o instanţă, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzaţiei în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că acesta a renunţat la dreptul său de a se prezenta şi de a se apăra ori că *a avut intenţia* de a se sustrage de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), par. 82], în speţă, instanţa constatând întemeiat atât faptul, cât şi intenţia certă a inculpatului de a se eschiva de la prezentarea în instanţă.

Poziţia inculpatului.

3.1. Ca urmare a faptului că Guțu Gheorghe nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor sale depuse în calitate de învinuit la faza de urmărire penală.

3.2. Astfel, fiind date citirii declarațiile inculpatului ***Gheorghe Guțu*** oferite în calitate de învinuit la 6 august 2014 în faza urmăririi penale, acesta vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că a făcut cunoștință pentru prima dată cu Izvoreanu florin în anul 2004 cînd ultimul dorea să arendeze o încăpere. De atunci între ei s-a format o relație de prietenie. În anul 2006 el a avut o înțelegere cu Izvoreanu Florin precum că el va investi o sumă de bani în reparația spațiului închiriat din cont propriu, ca ulterior să-l folosească ca oficiu, iar Guțu Gheorghe și-a asumat răspunderea că timp de 5 ani nu va modifica condițiile contractului de chirie. În anul 2010 el împreună cu Florin au găsit pe internet un autobuz-bar și atunci le-a venit ideea de a implementa acest fapt și în Chișinău. Tot atunci la o discuție la care a participat și Mărgineanu Iurie cu Zeamă Vitalie, s-a decis ca el să fie transportator la S.R.L. „Eldomar” la care este și fondator cu cota de 65% și va participa cu materialul rulant, adică anume cu autobusul de model „*****” cu n/î *****. Tot atunci a fost eliberat un proiect cu interiorul autobusului și potrivit înțelegerii lor, Florin rebuia să implementeze acest proiect în viață. Tot în atribuțiile lui Florin intra asigurarea activității personalului, bucătărie și veselă. El la rândul lui trebuia să asigure starea tehnică a autobusului și

asigurarea mijlocului de transport. Pentru pornirea lucrărilor el avea obligația de a dezmembra salonul autobusului, ce a și făcut în luna ianuarie 2011. După dezmembrarea salonului, autobusul a fost amplasat pe********** din ***** pentru ca Florin să înceapă implementarea proiectului. Concretizează faptul că aceste înțelegeri nu au fost fixate în scris. În acea perioadă Izvoreanu Florin s-a apucat de lucru cu o persoană pe nume Ion și anume au conectat sunetul. În luna aprilie 2011 autobusul a fost transportat în or. Strășeni pe teritoriul fostei uzini de frigidere la un atelier de mobilă. Concretizează faptul că lucrări de reparație mai efectua și niște șoferi de-ai lui Gălușcă și Malanciuc. Începând cu luna mai 2011 lucrările au fost stopate, iar autobusul fiind lăsat într-un loc mlăștinos și treptat începea a se distruge. În luna iunie 2011 a luat cheile de la șofer și a scos autobusul de acolo ducându-l pe*****,*****. Atunci Izvoreanu Florin s-a enervat și a luat toate instrumentele din autobuz fără a fi efectuate careva lucrări. La începutul lunii iulie cu acordul lui Florin a instalat scaunele la loc cu participarea lui Gălușcă care a auzit discuția lui cu Florin. După aceea a plecat la Peterburg. În acel timp, Izvoreanu Florin l-a informat precum că pleacă în vacanță și revine în septembrie când se va apuca din nou de lucru. În luna octombrie 2011, el se întorcea în Moldova, dar autobusul l-a lăsat la o parcare din or.Tiraspol pentru reparație și deservire tehnică. Ajungând la Chișinău, s-a întâlnit cu Izvoreanu Florin care a declarat că intenționează să continue implementarea proiectului. Așteptând aproximativ 2 luni, a observat că Florin nu întreprinde nici o acțiune neavând careva planuri de a finisa proiectul. În una din discuții, el i-a comunicat că în acel moment investise toți banii în restaurantul „Chateau 2” și la proiect va reveni în ianuarie 2012. Tot atunci el împreună cu Florin și soția lui au făcut un act de control prin care s-a stabilit că în urma relațiilor create între ei la acea perioadă îi datora lui Florin suma de 1000 lei, fapt confirmat prin recipisa semnată de ei toți. Până în vara anului 2012 la acel autobus nu s-a efectuat nici o lucrare. Tot în acea vară el a găsit în setul de acte solicitat de la Camera de Comerț niște copii de acte falsificate. La întrebarea lui către Florin ce sunt cu acele acte, el nu i-a putut răspunde clar și din acest considerent ei s-au certat rupând orice legătură. Acest fapt a avut loc în luna iulie 2012. Tot atunci el l-a rugat pe Florin să-și strângă lucrurile și să elibereze spațiul închiriat. Izvoreanu Florin a refuzat categoric acel lucru creând diferite conflicte. S-a adresat la IP Buiucani, mun.Chișinău cu o cerere de falsificare a actelor, dar nu a fost audiat ca nici o parte pe acel proces. Ca răspuns la acțiunile sale, la rândul său și Izvoreanu Florin a depus 3 cereri la IP Buiucani intentându-se 3 cauze penale. În final în luna octombrie 2012 a fost chemat la IP Buiucani și interogat ca bănuit pe prezenta cauză penală. Ceea ce a declarat atunci susține pe deplin. A mai concretizat faptul că careva discuții privind vânzarea autobusului în cază între el și Florin nu a avut loc. Proprietarul autobusului este S.R.L. „Eldomar” (vol.I, f.d.148-150).

Declaraţiile părţii vătămate în şedinţă de judecată.

4.1. Partea vătămată ***Izvoreanu Florin***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că nu are relații de rudenii cu inculpatul, pe care îl știe din anul 2006 când a fost încheiat un contract de arendă a companiei SRL ”Sebastian” pe ***** 77, la care este fondator și director. Mai este fondator la compania ,,CHATEAU”, iar până în anul 2011 relațiile cu Guțu au fost calme și colegiale, el primea plata pentru arendă, deoarece era reprezentantul proprietarului în baza la procură. În anul 2010 s-a apropiat cu o rugăminte să îi împrumute o sumă de bani pentru necesități personale și mai târziu, repetat l-a întrebat dacă poate să îl ajute, dar el îl refuza și i-a zis pe parcurs că nu poate sa îi împrumute bani pentru că are nevoie de ei pentru o idee legată cu activitatea companiei ,,CHATEAU” care la moment, atunci avea 2 restaurante. Pe parcurs l-a rugat să îi povestească în ce constă ideea, la ce el i-a zis că de modificarea unui autobus de rută într-un autobus restaurant, adică bar mobil, deoarece așa practici sunt în Europa, Praga inclusiv și în Rusia așa tipuri de autobuse. La moment ,,CHATEAU” ar fi fost primul pe piața RM cu așa propunere. Pe parcurs i-a zis că are un autobus de tipul *****, cu nr n/î *****. Venise cu propunerea să îi cumpere autobusul, care era în proprietatea firmei ,,ELDOMAR”, dar nu era autobusul lui personal și atunci el propuse vânzarea la 70 de mii de EURO, dar i-a refuzat spunându-i că suma este prea mare cu atât mai mult că ideea era în reutilarea autobusului, din autobusul care este pe rută, în autobus tip restaurant. După mai multe discuții, el venise cu propunerea că dacă îl cumpără cu banii deodată, el dorea 50 de mii, da dacă îl cumpără în rate, era de acord la suma de 60 de mii de EURO. Cu atât mai mult zicea dacă nu are toată suma este de acord să permită începerea reutilării autobusului și pe parcurs să-i dea banii facând un careva grafic de achitare în rate cu reînmatricularea autobusului cu compania ,,CHATEAU”, iar cu achitarea în rate pe parcurs. Cu atât mai mult zicea că se poate de început lucrări de reutilare numai să vadă careva bani la început că nu va împiedica. S-au înțeles că din martie 2011 vor fi începute lucrările de reutilare a autobusului. A acceptat condițiile și în ianuarie 2011, a primit 2000 de EURO ca arvună cu recipisă, iar recipisa a fost scrisă în incinta localului ,,CHATEAU”. Pe parcurs în afara de recipisă a cerut niște bani pentru necesități personale. În ianuarie a mai primit 28 641 de lei. Acești bani au fost primiți din notițele sale, pentru certificat pentru autobus, pentru care transformator pentru autobus și pentru necesități personale. Îi zicea că are datorii la salarizarea șoferilor la care el era dator din motiv că o perioadă autobusul nu a lucrat, nu a mers pe rută din spusele lui. În februarie 2011, el fiind plecat în deplasare, Guțu a mai luat de la dânsul 11 mii 515 lei pentru necesități personale, în februarie au fost scoase scaune din autobus, în cantitate de 57 de bucăți care de fapt trebuia sa intre în proprietatea autobusului și dacă s-ar fi

vândut, următorul proprietar ar fi restituit suma aproximativ de 2850 EURO. La întrebarile sale, el îi zicea ca banii luați vor intra în prețul final al autobusului sau la prețul care s-au înțeles. Deci, bani a luat, dar reînmatricularea autobusului nu se făcea. Din martie 2011, cum a fost înțelegerea trebuia să începerea reutilarea autobusului și el pentru comoditate a fost dus la o fabrică de mobilă din Strășeni, unde unul din proprietari era Ilie Spivacenco, proprietarul fabricii. La lucrări de reutilare participau și șoferii lui Guțu Gheorghe, Gălușca Valeriu și Malanciuc Serghei, care erau gata să lucreze ca șoferi la autobusul restaurantului. Lucrările de reutilare au durat până în iunie 2011 și s-au făcut lucrări materiale care pot fi văzute în lista care se numește *"materiale de la Florin"* și care este semnată de el și tot așa de Guțu Gheorghe cu adăugarea cuvintelor *"recunosc suma investițiilor deja făcute de către Florin Izvoreanu în reutilarea autocarului ***** cu nr *****"* cu data de 2 iunie 2011. Pe parcursul acestor luni, Guțu a mai luat iarăși pentru necesitățile lui încă 5496 lei, dar în toata această perioadă când va fi reînmatriculat autobusul, el făcea numai promisiuni, în mai și iunie 2011, Guțu a mai primit 3000 de lei fără recipisa de la el și încă 10 mii de lei cu recipisă, banii au fost transmiți în incinta localului „CHATEAU". În total din perioada ianuarie-iunie anul 2011 cu bani și materiale pentru reutilare cu sume împrumutate cu necesități personale a ajuns la 386 de mii 400 de lei, iar din careva motive neexplicabile, Guțu a transferat autobusele de la Strășeni, nefiind terminată reutilarea, pe ********** din Chișinău, fără a-l pune pe el în cunoștință, iar mai tarziu spunând că autobusul în Strășeni se afla în condiții puțin prielnice pentru el. Adaugă că pe ********** nu statea nici pe asfalt, stătea pe pământ gol, condițiile nu se deosebeau deloc. A plecat dimineața la Strășeni să vadă autobusul și nu era pe loc, l-a telefonat pe Guțu și i-a zis că e pe **********. Văzând acest comportament neadecvat a lui Guțu, a încercat sa se adreseze despre ce este cu starea lui și dacă nu are restricții pe undeva. Prin discuții telefonice și personal a înțeles că inacțiunile lui au un comportament neadecvat, zicea că este stapânul autobusului. Înteresându-se a aflat că pe autobus are interdicții pentru vânzare, din motivul datoriilor la persoane fizice și juridice, deoarece el era dator la mai multe persoane fizice și juridice. Atunci aflase că Guțu nu este unicul fondator, dar mai era un fondator, el avea doar 65 %, nu ține minte numele al doilea fondator, dar cunoaște că era o doamnă, acesta a fost făcut și un audit în 2012 când el propusese să preia compania „ELDOMAR" în care era el fondator, dar după ce a fost făcut auditul, s-a constatat că are peste 200 de mii de lei datorie firma și în caz de control fiscal risca să fie pusă amendă 250 de mii de lei, adică datorii avea 200 de mii de lei și în caz de control riscă pentru amendă 250 de mii de lei. În perioada lunii octombrie 2011, Guțu a luat autocarul de pe ********** și a plecat într-o direcție necunoscută, iar în toata perioada aceasta până în anul 2012 îl întreba când va avea loc reînmatricularea și el în continuare nu mai făcea nimic. În mai 2012, Guțu a

venit cu propunerea să-i dea 10-15 mii de EURO pentru vânzarea autobusului, dar încă să nu fie făcută reînmatricularea, dar a refuzat, deși lua credit pe „CHATEAU” SRL și banii erau. Guțu primind refuzul, i-a promis că îi va crea probelme cu închirierea biroului pentru ”Sebastian” SRL și l-a amenințat ca nu va vedea banii întorssși și autobus în Chișinău, ce de fapt a început să se întâmple din luna august 2012.

La întrebările avocatului părții vătămate a indicat că Guțu la început zicea că autobusul este al lui, dar pe parcurs a aflat că autobusul este proprietatea companiei ”ELDOMAR” în care Guțu avea doar 65%, el de la bun început știa ca nu poate obține singur reînmatricularea autobusului, iar după 1 ianuarie 2012 a aflat că Guțu nu este unicul proprietar al autobusului, dar împreună cu proprietara doamna Natalia. Nu a verificat din motivul că îl știa pe Guțu din anul 2006 și până în 2011 relațiile erau colegiale, a avut încredere în corectitudinea persoanei, iar pe parcurs Guțu a întors o mică sumă de bani, adică a întors 12 mii de lei din necesități personale, dar pentru reutilarea mijlocului de transport nu a întors nici o sumă. Toate materialele cumpărate pentru reutilare sau obiectele necesare pentru reutilare au fost în autobus și a solicitat să le întoarcă, deoarece din motive diferite nu i le-a întors, iar pe ********** alte lucrări nu puteau fi făcute. Susține că accept pe ********** nu avea, deoarece cheile se aflau la el, deoarece el a adus autobusul din Strășeni la Chișinău. L-a întrebat de ce nu este singur proprietar, dar el i-a zis să nu-și facă griji, deoarece are influență asupra persoanei care avea acele 35% ramase în companie că la momentul actelor semnate va accepta toate condițiile puse de Guțu Gheorghe. Autobusul pe ***** s-a aflat din iunie 2011 până în octombrie 2011, după care el a fost furat în Rusia din Chișinău și presupune că el a ajuns cu automobilul la Sankt Petersburg, că el peste ani zicea că autobusul a fost furat în Sankt Petersburg. Adaugă că l-a anunțat despre autobusul furat în perioada când era pornit dosar penal, atunci el a zis că bani nu are și autobusul este furat, precum și Guțu i-a zis că refuză să-i întoarcă banii și nu are de gând să-i întoarcă banii cu atât mai mult că banii nu îi mai are, precizând că al doilea fondator al firmei „ELOMAR” se numește Pimenova Alina.

La întrebările procurorului a subliniat că Guțu nu explica care este problema în înmatriculare, el vorbea în general, ceva concret nu a fost un răspuns, zicea că va rezolva problemele care sunt și se ținea de promisiuni, iar prima dată când a transmis suma de 2000 de EURO, a fost prezent și Serghei Harcenco din motiv că era *****agerul restaurantului ”CHATEAU”.

La întrebările apărătorului a menționat că Guțu trebuia să pregătească autobusul pentru vânzare și să îl ducă la starea bună pentru vânzare, să pregătească contractul de vânzare în rate și reînmatricularea autobusului. Guțu prelungea actele care erau pentru autobus ca autobusul să fie în stare necesară pentru a se putea mișca prin oraș. Dorea să vândă autobusul dat din motiv că nu mai circula probabil

pe cursa Praga-Chișinău, adică el nu mai circula pe acea rută și avea nevoie de bani, mai târziu a aflat că are nevoie de bani deoarece are datorii și nu cunoștea data fixă până când era gata autorizația, nu știa suma precisă de datorii, însă Guțu Gheorghe i-a zis în mai 2012 când a cerut sumele de 10-15 mii de EURO, spunându-i lui că are nevoie de această sumă pentru a achita datorii pentru a scoate datoriile pe restricțiile lui, însă a refuzat din motiv că nu avea încredere și nu poate spune care din materiale au fost cumpărate din firma „CHATEAU". Persoanele care trebuia să facă lucrările au primit banii, dar fără contracte și aceste bunuri au fost investite, a fost semnat de Guțu în data de 2 iunie 2019. Plata pentru arenda încăperilor o achita lunar lui Guțu Gheorghe în baza procurii, iar în ultimii 3 ani, careva plăți de arendă nu a achitat, din motiv că a fost pornit dosar civil pentru faptul ruperii contractului de arendă incorect, inițiativa care venise din partea proprietarului și după câte cunoaște, Guțu nu mai avea procură pentru birou. Guțu a promis sa vândă autobusul, au fost introduși bani în materiale și lucrări, după care a dispărut autobusul cu toate bunurile în el. A concretizat că a depus plângere la poliție, dar nu el a decis să fie dosar civil sau penal și susține prejudiciul material în sumă de 386 de mii 400 de lei, afirmând că în viitor va participa în ședință de judecată, iar suma de 386 de mii 400 de lei este o sumă considerabilă (vol.IV, f.d.19-22).

<u>În ședința de judecată au mai fost audiați în calitate de martori:</u>

5.1. Martorul ***Malanciuc Sergiu***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședinţă de judecată a declarat că nu se află în relații de rudenie cu inculpatul, iar aproximativ în anul 2011 a fost angajat de domnul Gheorghe în calitate de șofer, unde a activat două luni. Susține că s-au început pregătirile de autocar, lucrările de amenajare care se petreceau în or. Strășeni, s-au pus podelele în prezența sa, iar dacă nu se înșeală, ventilarea și ceva din sistemul audio din autocar, dar el a asistat și nu a participat, precum și n-a reușit să meargă la volanul autocarului.

La întrebările procurorului a expus că a fost angajat ca șofer, nu pentru a duce oameni, dar pentru distracție, karaoke, iar cât timp autocarul se reutila, el era prezent zi de zi, însă nu a primit salariul pentru aceste două luni și s-au înțeles că de la început îl angajează cu 2000 de lei pe lună și când se începe lucrul, deja după o sa se înțeleagă la salariu. El verifica lumina la autocar, reparația exteriorului la acest autocar, dacă nu era rugină pe autocar, vopseaua în multe locuri. N-a activat mai departe, deoarece a venit într-o dimineață la Strașeni, iar autocarul nu se afla parcat și nu l-a contactat pe Guțu pentru a-l întreba de ce autocarul a dispărut. La fel, nu a știut despre faptul că autocarul trebuia să fie mutat, iar el l-a telefonat pe domnul Guțu, dar nu răspundea la telefon, după a auzit de ce a dispărut autocarul, adică că domnul Guțu a fugit cu autocarul, iterând că telefonul lui Guțu era închis,

dar nu ține minte cât timp a fost închis telefonul. A expus că Valeriu Gălușcă i-a făcut cunoștință cu Guțu, acesta deja lucra la Guțu și el i-a propus, ce a acceptat, sublinind că erau doi șoferi, eâl și Gălușcă Valeriu.

La întrebările apărătorului a relatat că atunci când s-a angajat, autocarul se afla în *****, pe *****. În or. Strășeni, l-a dus el cu Valeriu Gălușcă, iar tehnic autocarul era în stare funcțională, doar că lipseau în salon scaunele și la Strășeni autocarul l-a dus pe teritoriul la Holodmaș, acolo s-au și efectuat lucrările. Susține că autocarul se afla afară sub cerul liber, iar autocarul i se pare că se afla pe sol, precum și teritoriul unde se afla autocarul, nu poate să confirme dacă era paznic, dar știe că era o persoană responsabilă. Invocă că el cuiva să-i dea autocarul cuiva sa aibă grijă de el, nu a fost. Seara când pleca, încuia autocarul și pleca, nu preda cuiva autocarul în pază, iar toate instrumentele care se aflau în autocar, rămâneau în salon și dacă nu greșește, șurubelnița electrică le lua în mașină domnul Florin. Adaugă că lăcata lucra, dar putea să fie deschisă și cu șurubelnița, iar în afară de el și domnul Gălușcă, efectuau lucrări Florin și un domn, adică toate lucrările erau efectuate de ei doi, adică de Florin și domnul dat. Astfel, aceștia doi au instalat ventilație, au început să activeze ceva din sisteme audio, careva difuzoare, însă nu a auzit despre faptul că autocarul urmează a fi vândut sau dacă este vândut, dar după ce a fost dispărut autocarul, de la Florin a auzit că domnul Guțu a plecat cu autocarul în Rusia. Explică că nu i-a zis nimeni ce s-a întâmplat cu toate obiectele ce se aflau în salon, dar pe podea în autocar era așternut faneră ”OSB” finlandeză și din momentul când a fost dispărut, în autobus era așternută faneră ”OSB”, și nu cunoaște dacă pe podea a fost așternut lenolium. La fel, nu erau instalate lumini colorate și au fost făcute preventiv două fotolii, aduse în carcas de metal, învelite cu piele artificială și ei ziceau ca acesta este doar probă, iar în ultima zi, înainte de a dispărea autocarul, fotoliile, ventilația era, însă nu știe cu ce era învelită ventilația (vol.IV, f.d.24-25).

5.2. Martorul ***Spivacenco Ilie***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că nu are careva relații de rudenii cu inculpatul și nici cu partea vătămată. Adaugă că partea vătămată pentru el este un prieten și nu avea relații de rudenie sau de serviciu. Anterior a fost audiat pe dosarul dat și susține declarațiile date la urmărirea penală. Astfel, domnul Florin s-a adresat cu o rugăminte la el aproximativ cu 10 ani în urmă ca să îi permită pe teritoriul alăturat să aducă un autobus ca să-l reutileze, să facă ceva lucrări în el, iar teritoriul se află în or. Strășeni, unde avea o întreprindere. Așadar, a fost adus un autobus mare, care trebuia să-l reutileze, iar acest autobus a fost adus de niște șoferi, care erau 2 șoferi.

La întrebările procurorului a menţionat că știe că Guțu Gheorghe tot era implicat în chestia dată și el îl știa doar pe Florin, iar la reutilarea autobusului se afla Florin, șoferii, un băiat, la care el a ajutat. Reutilarea acestui autobus nu a fost

finisată până la capăt, dar cunoaște că s-a făcut salonul, scaunele, lumini, podeaua, iar soarta acestuia autobus a fost că a dispărut la un moment dat și nu a fost înștiințat despre faptul că autobusul nu se va mai afla pe teritoriul dat. El nu ducea evidența automobilului dacă se afla pe teritoriul dat sau nu, dar domnul Florin l-a întrebat dacă a văzut unde este autobusul și i-a dat un răspuns, însă nu ține minte anume ce, probabil i-a zis că nu cunoaște unde este el. Adaugă că pe teritoriul dat era pază comună, dar să zici că ducea responsabilitatea atunci nu și mai nimic nu cunoaște despre Guțu, dar l-a văzut de câteva ori, s-au salutat și nu știe ce rol avea domnul Guțu, dar cunoaște că autobusul era a lui.

La întrebarea părții vătămate a expus că materialele le aducea partea vătămată și achitate la fel erau de partea vătămată.

La întrebările apărătorului a concluzionat că autobusul, atunci când a fost adus în or. Strășeni, a fost plasat afară pe teritoriu, dar nu ține minte pe ce era amplasat autobusul ori pe pământ ori prundiș, însă autobusul nu i-a fost dat sub răspundere și instrumentele rămâneau acolo pe teritoriu, la dânsul adică nu ajungea. A concretizat că firma sa careva lucrări de reutilare a autobusului au făcut, dar careva documentație nu a efectuat, cum ar fi facturi, bon de plată, ci a ajutat prietenește și în ziua când s-a prezentat la firmă, nu a atras atenție că nu este autobusul (vol.IV, f.d.27).

5.3. În şedinţă de judecată, prin încheiere protocolară, în lipsa unor obiecţii din partea părților, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în continuare, în lipsa martorului acuzării Harcenco Sergiu și a martorului apărării Valeriu Gălușca, prezenţa cărora nu a fost asigurată în termenele suficient de diligente acordate de instanţă pe parcursul mai multor ședințe de judecată şi a căror lipsă nu a fost motivată suficient, decât prin faptul că aceștia nu s-ar afla pe teritoriul Republicii Moldova.

5.4. **În cadrul cercetării judecătorești, de către partea acuzării au mai fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi anume:**

- *Plângere din 12 septembrie 2012*, prin care Florin Izvoreanu prin care a reclamat acțiunile pretins ilegale ale lui Guțu Gheorghe pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care a dobândit mijloace bănești de la victimă, care urmau a fi investiți într-un autocar pe care ulterior îl va dobândi, însă ulterior cu mijlocul de transport s-a eschivat într-o direcție necunoscută, (vol.I, f.d.8-9);

- *Extras din registrul de Stat al persoanelor juridice*, prin care se confirmă înregistrarea societății comerciale ”ELDOMAR” S.R.L., cu capitalul social de 901 499 lei, administrator Guțu Gheorghe și cofondatori Pimenova Alina (35%) cu Guțu Gheorghe (65%) (vol.I, f.d.11);

- *Recipisa din 15 iunie 2011*, prin care se confirmă că Guțu Gheorghe a primit de la Izvoreanu Florin mijloace bănești în sumă de 10 000 de lei, pentru stingerea unei creanțe aflate în procedura de executare (vol.I, f.d.12, vol.II, f.d.105);

- *Procesul verbal de examinare a obiectului din 26 decembrie 2012*, conform căruia au fost cercetate actele care au fost remise în adresa IP Buiucani, mun.Chișinău ca răspuns la interpelarea nr.20882 din 22 octombrie 2012, prin care s-au constatat că autobusul de model „*****” cu n/î ***** era sechestrat în momentul efectuării lucrărilor de reutilare (vol.I, f.d.151);

- *Copia neautentificată a unui înscris de ciornă* cu multiple sume indicate și diferite destinații, cu mențiunea numelui ”Florin” și data efectuării mențiunilor, în lipsa semnăturii inculpatului Guțu Gheorghe (vol.I, f.d.63-65).

- *Procesul verbal de audiere a bănuitului din 30 noiembrie 2012*, prin care a fost efectuată audierea lui Guțu Gheorghe, ultimul care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a oferit declarații similare celor expuse în calitate de învinuit (vol.I, f.d.74-75);

- *Două fotografii color* imprimate pe 2 file A4 cu imaginea interioară a proiectului reutilărilor ce urmează să fie efectuate în autobuz (vol.I, f.d.76-77);

- *Procesul verbal de confruntare din 8 august 2014*, efectuat între partea vătămată Izvoreanu Florin și învinuitul Guțu Gheorghe, prin care ambele părți și-au susținut declarațiile anterioare (vol.I, f.d.151-158);

5.8. Mijloace materiale de probă:

- *Lista în copie autentificată a materialelor necesare pentru lucrări efectuate la autobus și prețurile acestora* în cuantum total de 331 047 lei, cu mențiunea olografă la 2 iunie 2011 ”*Recunosc suma investițiilor deja făcute de către Florin Izvoreanu în reutilarea autocarului ***** cu n/î *****”* cu semnătura lui Guțu Gheorghe, precum și alte mențiuni olografe *”datoria lui Guțu Gheorghe pentru autobus 28 441 lei”*, *”datorie Kogîlniceanu,***** - 7800 lei”*, în total 36 241 lei, iar la 20 decembrie 2011 consemnat *”datorie lui Florin 13 000 lei, întors lui Florin 1000 $”* și *”1000x12=12000, rămas datorie 1000 lei”*, în final fiind consemnată semnătura lui Guțu Gheorghe (vol.I, f.d.31-34, vol.II, f.d.101-104); - scrisoarea din 6 aprilie 2012 emisă de ”AUDIT-DATA” S.R.L. în privința societății comerciale ”ELDOMAR” S.R.L., cu stabilirea mai multor erori și a pierderii din activitatea operațională în sumă de 198 106 lei (vol.I, f.d.35-48) și – informația remisă de Î.S. ”CIS ”REGISTRU”” prin care se confirmă că mijlocul de transport cu n/î ***** este înregistrat în anul ***** după ”ELDOMAR” S.R.L., iar în privința sa sunt aplicate interdicții sub formă de sechestru de către executori judecătorești, prin încheierile din 24 februarie 2012 *(suma de 18 983,05 lei)*, din 1 februarie 2012 *(suma de 1392 lei)*, din 25 ianuarie 2012 *(suma de 360x5 EURO și 7000x5 lei)*, din 15 noiembrie 2010 *(suma de 65 517,07 lei)* și din 26 iulie 2011

(suma de 88 292,85 lei) (vol.I, f.d.49-54), care au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă şi anexate la cauza penală prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Maria Roșca din 26 decembrie 2012 (vol.I, f.d.56).

5.9. *În cadrul cercetării judecătorești, în şedinţă de judecată, de către partea apărării au mai fost prezentate şi cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor invocate de partea acuzării, după cum urmează*:

5.9.1. Martorul ***Pimenova Alina***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată, *la întrebările procurorului* a declarat că nu a fost documentată coproprietatea, nu a fost nimic oficial și nu sunt careva cate juridice, iar discuția a fost între ea, Gheorghe și trebuia sa fie totul oficial atunci când se va finisa reasamblarea. Ea personal, nu a vorbit cu Florin, însă despre faptul că Florin trebuia sa fie al 3 coproprietar, cunoaște doar din cuvintele lui Guțu și nu era pus un anumit termen, ci erau doar discuții ca iată el face autobuzul, apoi va fi dat în exploatare. Ea știa că Florin duce discuții cu Gheorghe, dar asta nu înseamnă că nu se interesează, or doar era înțelegerea că Gheorghii rezolva chestiunile date. Nu era o discuție concretă despre cum va fi împărțit venitul, ci erau doar niște discuții abstracte, adică nu era spus concret dățile, sumele, cel puțin pentru ea, și știa doar că procentele sale se vor micșora, dar nu s-a discutat exact despre sume. Afirmă că autobuzul a început să se strice și să ruginească, iar Gheorghii a spus că el vrea să îl repare și să îl ia, să plece, dar nu poate spune concret data, însă știa că Gheorghe era foarte nervos fiindcă autobuzul își pierdea din calitate și trebuia de făcut ceva. Guțu explica că nu se reutilizează autobuzul fiindcă nu erau mijloace bănești, dar erau promisiuni și ea știa că el investește în alte chestii, însă totul era în aer din cauza că nu erau mijloace financiare investite. Afirmă că autobuzul nu l-a văzut, ci doar știa că Gheorghii a plecat la volanul acestuia, iar Florin nu s-a adresat la dânsa cu întrebări unde se află autobuzul.

La întrebările părții vătămate a expus că ea știa din cuvintele lui Guțu că autobuzul ruginea, dar ea acolo nu a fost, adică ea așa ține minte că autobuzul stătea acolo din cuvintele lui Guțu și cunoaștea că autobuzul acolo a fost dus și de acolo l-au luat, dar ea nu l-a văzut niciodată. La fel, nu cunoștea că firma Eldomar dorea să fie vândută lui Florin, precum și nu știa că a fost comandat auditul firmei din permisiunea lui Gheorghii pentru a fi vândută, dar știa că poate și a fost făcut audit, însă nu anume pentru vânzare, or ea nu este contabil ca să cunoască anumite chestiuni despre când au apărut datoriile firmei, concluzionând că Gheorghii a acceptat reutilarea pentru a face un bussines nou care poate va fi profitabil și nu știe de ce partea vătămată nu a fost anunțat de plecarea lui Gheorghii.

La întrebările apărătorului a indicat că în careva relații cu inculpatul nu este și nici cu partea vătămată, dar cu Guțu erau coproprietari a S.R.L. ”Edelmar”, unde ea are 35 procente, iar Gheorghe are 65 procente din acțiunile întreprinderii și

autobuzul de model ”***** *****” aparținea firmei, fiind în capital statutar. Explică că autobuzele lor lucrau pe linia Chișinău-Praga cu curse regulate, după care a decis să schimbe destinația din autobuz de rută în autobuz-bar și atunci a fost înțelegerea dintre Florin că urma să fie inclus ca cofondator, adică ei dau un autobuz, iar el investește material. După reutilare, ei rămâneau în 3 cofondatori și nu trebuia de înstrăinat nimic, or niciodată nu a mers vorba de vânzarea unui autocar. Autobuzul a stat mai mult de un an în Strășeni într-un loc umed, unde au fost scoase careva piese din el și anume sistemul de ventilare, scaunele și din motiv că se afla într-un loc umed, a început să ruginească fără să fie utilizat, după care Gheorghe l-a luat înapoi și a plecat cu el în Peterburg, iar la moment știe că autocarul a fost furat atunci când Gheorghe Guțu a fost reținut. Susține că nu era nimic în autobuz, iar Gheorghe a pus înapoi sistemul de ventilare și scaunele, și cunoaște că în ”Piter” lucra pe comenzi, dar nu erau alte bunuri în el. Adaugă că cu ea nu au fost careva discuții despre posibile investiții materiale a dlui Florin Izvoreanu, iar ruta Chișinău-Praga era profitabilă, deoarece aveau 2 autobuze și erau venituri bune, însă pe companie, datorii au apărut probabil atunci când a plecat Gheorghe, dar cât lucra, autobuzele erau doar venit, ulterior poate au apărut careva datorii. Referitor la spațiile arendate de Florin Izvoreanu pe***** cunoaște că erau niște oficii mici, dar nu știe ce legătură ar avea dl Guțu și dl Izvoreanu despre acele încăperi de pe*****, iar despre reutilarea autobuzului știe că dl Gălușca era prezent acolo, însă cine anume, nu știe și nu a fost acolo. A precizat că Guțu Gheorghe avea careva legătură cu reutilarea, or câte ceva făcea când a fost reasamblat, iar în afară de cofondator, nu a ocupat o altă funcție în firmă (vol.IV, f.d.31-32);

5.9.2. *Înscrisuri prezentate și anexate la cauza penală*:

- Extras din SIC al Poliției de Frontieră, prin care se atestă multiple deplasări peste hotarele țării și înapoi de către partea vătămată Florin Izvoreanu și de către Gălușca Valeriu o deplasare în direcția ”ieșire” la 2 ianuarie 2011 și în direcția ”intrare” la 8 ianuarie 2011, cu mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** (vol.I, f.d.248);

- Scrisoarea nr. 09-8795 din 26 septembrie 2012, eliberată de Procuratura sect. Buiucani prin care se confirmă încetarea cauzei penale 2012031822 în privința lui Guțu Gheorghe, pe motivul lipsei în acțiunile ultimului a elementelor infracțiunii (vol.II, f.d.4);

- Scrisoarea nr. ***** din 11 martie 2015 și ordonanța din 19 februarie 2013, eliberată de IP Buiucani prin care se eliberează copia Ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală pe cauza penală 2012032142 a lui Guțu Gheorghe, pe motivul că fapta nu a fost săvîrșită de bănuit (vol.II, f.d.5-6);

- Contractul de vînzare cumpărare a autobusului de model ”***** ***** *****”, motor *****, șasiu *****din ***** (vol.II, f.d.7);

- Invoce nr. ***** din 17 noiembrie ***** de export al autobusului de model ”***** ***** *****”, motor *****, șasiu *****(vol.II, f.d.8);

- Scrisoarea nr. ***** din 2 decembrie 2010 semnată de Ministrul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor Anatolie Șalaru cu anexarea la ea a copiei autorizației a dreptului de deservire de către SRL „Eldomar” a rutei Chișinău-Praga (vol.II, f.d.9);

- Licență cu seria ***** nr. ***** din 22 iulie 2005, eliberată S.R.L. ”ELDOMAR” cu termen de valabilitate la 22 iulie 2015, cu anexă (vol.II, f.d.10-15);

- Copia filelor 30-32 a pașaportului de călătorii eliberat pe numele lui Guțu Gheorghe (vol.II, f.d.16-17);

- Adeverința nr. ***** din 22 iulie 2015 (vol.II, f.d.18);

- Fototabel cu imagininile autobosului de model ”*****” cu n/î ***** până la efectuarea lucrărilor (vol.II, f.d.19-20);

- Fototabelul cu imagini ale teritoriului fabricii de mobilă din Strășeni (vol.II, f.d.21-22);

- Fototabelul materialelor de reutilare a autobusului, care se păstrează pe str. Mihail *****,*****/2 (vol.II, f.d.23-24);

- Certificat sanitar nr. 3686 din 10 decembrie 2010 eliberat către S.R.L. ”ELDOMAR” (vol.II, f.d.25);

- Certificat sanitar nr. 1288 din 21 aprilie 2011 eliberat lui ”CHATEAU” S.R.L. (KOFOLO) (vol.II, f.d.26);

- Contract de comodat nr. 173 din 4 august ***** semnat de ”Energoconstrucția” și ”AG Est & Vest” S.R.L. (vol.II, f.d.27-29);

- Supliment la contractul de comodat din 26 iunie 2015 privind rezilierea contractului nr. 173 (vol.II, f.d.30);

- Extras din Registrul de stat nr. 23167 din 23 septembrie 2015 (vol.II, f.d.31);

- Un CD-R cu imagini video din filmul „Гончие 6” în care este filmat autobusul în perioada anului 2013, *care nu poate fi cercetat din motive tehnice (vol.II, f.d.32);*

- Declarațiile scrise ale lui Guțu Gheorghe remise instanței de judecată la 18 mai 2016 (vol.II, f.d.36);

- Recipisa din 6 iunie 2011 între Guțu Gheorghe și SRL „Sebastian” (vol.II, f.d.37);

- Hotărârea Judecătoriei Buiucani nr. 2-1176/2013 din 15 mai 2013 (vol.II, f.d.38-41);

- Încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2a-3068/13 din 17 august 2013 (vol.II, f.d.42-43);

- Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-3068/13 din 28 ianuarie 2014 (vol.II, f.d.44-49);

- Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2040/14 din 1 octombrie 2014 (vol.II, f.d. 50-57);

- Încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2rh-27/16 din 15 ianuarie 2016 (vol.II, f.d.58-60);

- Încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2rh-27/16 din 11 mai 2016 (vol.II, f.d.61-67);

- Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1413/16 din 8 iuniee 2016 (vol.II, f.d.68-71);

- Hotărârea Judecătoriei Buiucani nr. 2-1097 din 19 iunie 2015 (vol.II, f.d.72-78);

- Decizia Curții de Apel Chișinău 2a-3182/15 din 2 decembrie 2015 (vol.II, f.d.79-85);

- Încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-587/16 din 16 martie 2016 (vol.II, f.d.86-91);

- Raportul de profit și pierderi pe anul ***** pe SRL „Eldomar" (vol.II, f.d.92);

- Raportul de profit și pierderi pe anul 2009 pe SRL "Eldomar" (vol.II, f.d.93);

- Avizul Primărieri mun. Chișinău asupra proiectului „Autogara de Est" (vol.II, f.d.94);

- Ordonanța privind pornirea urmăririi penale pe cauza penală 2015480122 din 20 ianuarie 2015 (vol.II, f.d.95);

- Ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a SRL "Eldomar" (vol.II, f.d.96);

- Declarațiile inculpatului Guțu Gheorghe depuse în fața instanței la 18 mai 2016 (vol.II, f.d.160-165);

- Raportul de expertiză judiciară nr. 18-28.96-102 din 29 ianuarie 2018, prin care s-a stabilit că de către însăși Guțu Gheorghe au fost executate semnăturile din colțul dreapta-jos a fiecărei foi *(patru file f.d.101-104, vol.II al cauzei penale)* al actului în litigiu *"Materiale pentru autobuz de la Florin"* prezentate, precum și semnăturile de pe foaia patru amplasate în partea dreapta sus (vol.II, f.d.175-226).

5.10. În dezbateri judiciare, partea apărării a pledat pentru emiterea unei sentinţe de achitare în privința inculpatului Guțu Gheorghe din lipsa elementelor infracţiunii, motivând că inculpatul nu a recunoscut vina și de fiecare dată a dat argumente și probe că între el și partea ătămată au persistat relații civile și aceste relații urmau să fie soluționate în instanța civilă.

Se invocă că învinuirea lui a fost pornită în anul 2012, iar acum este anul 2023 și prevederile art. 190 au suportat minimum 2 modificări esențiale cât

conținutul articolului, atât și sancțiunile. Necătând la acest fapt, acuzarea nu a ajustat învinuirea lui Guțu potrivit modificărilor date, iar toată cauza data este bazată în special pe 2 probe ale acuzării, cum ar fi declarațiile părții vătămate și a 2-a ar fi lista de materiale pentru autobus.

Mai relatează că sunt persoane cu studii superioare, persoane culte la acea etapă, care erau oameni de afaceri, iar Florin Izvoreanu a fost asistat de 2 avocați și pe de altă parte Guțu care avea și el o investiție, ajungând atunci când aceste 2 persoane inițiază un bussines și nu fac un contract, or dacă este să creadă partea vătămată, acesta intenționa să procure autobusul și să facă o afacere singur, iar Guțu explică că el avea intenția să creeze un proiect nou cu partea vătămată, ultimul care avea baza principală de personal și cunoștință în domeniu, și pe cealaltă parte, inculpatul deținea autobusul și avea angajați ca șoferi precum și dreptul de a administra acel autobus.

A mai precizat că potrivit logicii părții vătămate și utlimul fiind asistat cu persoane bine pregătite, inclusiv 2 avocați buni, nu a avut nici un impediment absolut să verifice care este starea juridică a acelui autobus. Dacă este să se admită logica lui Guțu Gheorghe, atunci este corect că ultimul participa activ personal și prin intermediul angajaților la reutilarea autobusului, adică chiar reieșind din opiniile acuzării, este un caz banal din motiv că nu a fost documentat corect relația lor și acest fapt duce la suportarea riscurilor civile de profit sau de pierdere.

Respectiv, dacă este să se ia la bază acest înscris, atunci există o relație pură civilă între 2 persoane fizice, adică inculpatul și partea vătămată, care unul pretinde o sumă de bani și altul o recunoaște, acesta fiind obiectul unei acțiuni civile în instanța civilă, dar relațiile ostile între ei au trecut în alt câmp unde au început reciproc să se denunțe la organele de poliție în sensul răzbunării și prin urmare consideră că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive a infracțiunii de escrocherie, or chiar dacă ar fi fost vorba de înstrăinarea autobusului, acesta putea fi înstrainat de Guțu Gheorghe, deoarece anume el era administratorul și fondator de o cotă cu 60 %, ce ce îi permite prin intermediul adunării fondatorilor să emită o decizie de înstrăinare autocarului, mai ales când pe acest autocar nu existau sechestre în interesul cuiva, ci doar interdicție de înstrăinare.

Susține că primordial pentru menținerea învinurii de escrocherie este faptul că persoana la momentul însușirii mijloacelor bănești sau al obiectului avea intenția să nu le restituie sau să nu-și exercite obligațiunile înaintate, ce în speța dată nu este clar ce bunuri a însușit inculpatul, când le-a însușit și când i-a apărut intenția de a nu le restitui, or din logica impusă de inculpat cu referire la lista de materiale din autobus și anume ultima foaie, Guțu i-a rămas dator părții vătămate cu o mie de lei și suma pretinsă de Izvoreanu pe această listă a fost compensată

prin transmiterea cu titlu gratuit în locațiune a spațiilor din strada ”**********” pe o perioadă de 3 ani.

Prin urmare, consideră că nici cuantumul acțiunii civile nu-și regăsește suportul probatoriu, concretizând că a fost o perioadă când acuzarea sau procuratura toate cauzele intentate pe învinuire de escrocherie în care existau recipise sau contracte înscrise, erau încetate și recalificate în relații civile ce există și în speța dată, motiv pentru care și solicită instanței adoptarea unei sentințe de achitare pe motiv că în acțiunile lui Guțu Gheorghe nu se întrunesc elementele constitutive ale vreunei infracțiuni.

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

6.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

6.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

6.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

6.4. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

6.5. Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din conţinutul prevederilor art. 390 din Codul de procedură penală, denotă că sentinţa de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii, fapta nu a fost săvârşită de inculpat, fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei şi sentinţa de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

În acord cu prevederile art. 394 alin. (3), pct. 1)-2) din Codul de procedură penală, partea descriptivă a sentinţei de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privinţa învinuitului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanţelor cauzei constatate de instanţa de judecată şi enunţarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanţa respinge probele aduse în sprijinul acuzării, fără a se admite introducerea

în sentinţa de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăţia celui achitat.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Conform dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire, precum şi alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvârşire a infracţiunii şi consecinţele ei, caracterul vinei, motivelor şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, formelor de participaţie dacă infracţiunea a fost săvârşită de un grup de persoane, circumstanţele care agravează răspunderea, menţiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, aliniatului şi literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

6.6. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Guțu Gheorghe a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, în cadrul cauzelor penale pornite pe faptul escrocheriei.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzațiile, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit, fiind incriminat săvârşirea infracţiunilor prin concurs real, conform încadrării juridice prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal *(în redacţia Codului penal, până la modificările operate prin Legea 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 și prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022)*, adică pentru săvârşirea *„dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari”*.

6.7. În motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt

necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituţională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a prezumţiei de nevinovăţie. *(pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)*

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

La fel, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principiile fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un process echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că “principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine

parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (soft law).

6.8. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

6.9. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului şi ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul Guțu Gheorghe a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite, însă în lipsa tuturor semnelor obligatorii ale componenţei de infracţiune de către inculpat.

6.10. Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Guțu Gheorghe au fost încadrate în baza art. 190 alin.(4) din Codul penal şi pe al doilea capăt de acuzare în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal *(în redacţia Codului penal, până la modificările operate prin Legea 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 şi cele operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022)*.

6.11. Totodată, articolul 190 alin. (5) din Codul penal în modalitatea expusă prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, aplicabilă și situației inculpatului cu luarea în considerare a prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul penal, stabilesc răspunderea penală pentru aceleaşi acţiuni expuse *supra*, însă reformulate de legiuitor, adică pentru *escrocherie*, ce denotă *sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, la caz, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*.

Or, lipsa *„calităţii legii“* privind definiția infracțiunii sau pedeapsa aplicabilă ar duce la încălcarea art. 7 din Convenție [*Kafkaris împotriva Ciprului* (MC), par. 150 și 152], astfel încât, în acest caz, potrivit legii penale care era în vigoare la momentul comiterii infracțiunii din speță, fapta constatată în cazul pendinte era sancționată în cazul existenței unor urmări prejudiciabile exprimate la acel moment în *„proporţii deosebit de mari”,* care potrivit art. 126 al legii penale, în vigoare şi la moment, denotă exclusiv cuantumul unor proporții ce depășesc *40 de salarii medii pe economie prognozate*, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar calificarea juridică a acțiunilor incriminate inculpatului poate fi efectuată așadar la fel doar conform art. 190 alin. (5) din Codul penal *(în redacţia Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022)*, pentru a exclude o încadrare arbitrară, neaccesibilă şi lipsită de previzibilitate a faptelor constatate.

Cu privire la claritatea şi prezibilitatea noilor modificări, care urmează să fie reţinute la caz, instanţa argumentează analogic şi în această nouă ambianţă că şi Curtea Constituţională prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a mai admis anterior că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost de fapt detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării interpretării extensive defavorabile, argument care denotă şi în acest caz că nu a fost urmărit scopul excluderii infracţiunii prevăzute în redacţia veche, ci doar consolidarea acesteia, iar prin noile modificări fiind vădit acelaşi sens al dispoziţiei normei penale în accepţiunea instanţei *(§§ 20, 23-25 din Decizia CC nr. 126/2018)*.

De asemenea, Curtea a concretizat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 din Codul penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menționat că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea *Perinçek v. Elveția*, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; *Jobe v. Regatul Unit* (dec.), 14 iunie 2011; *Dmitriyevskiy v. Rusia,* 3 octombrie 2017, § 82).

6.12. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului la faza urmăririi penale şi ale martorilor sau părţilor vătămate în faţa instanţei, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, conform încadrării juridice aduse în urma modificării învinuirii, pentru care inculpatul Guțu Gheorghe a fost trimisă în judecată există, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenţelor de

infracţiune prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

6.13. Astfel, acţiunile episodice incriminate, instanţa precizează că fapta infracţiunii exprimată de altfel doar parțial în câteva acţiuni distincte se demonstrează prin declaraţiile persoanelor audiate nemijlocit în instanţă, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum şi prin lipsa unor discrepanţe semnificative cu informaţia furnizată prin alte mijloace de probă, dar și fiind parțial recunoscute de inculpat în cadrul audierilor sale anterioare.

6.14. În acest mod, cu *referire la învinuirea înaintată inculpatului Guțu Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 190 alin. (5) din Codul penal,* instanța de judecată consideră necesar ca în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, ultimul să fie achitat pentru comiterea infracțiunii incriminate reieşind din considerentele enumerate *infra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în şedinţa de judecată şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii subiective a infracţiunii imputate inculpatului din lipsa intenției, cât și a laturii obiective prin inexistența semnelor secundare ale abuzului de încredere și eroarea, conform celor descrise *infra*.

6.15. Instanţa statuează că potrivit rechizitoriului, Guțu Gheorghe este acuzat pentru faptul că a acționat cu *intenție directă în scopul dobândirii ilicite* a bunurilor și mijloacelor bănești ale lui Izvoreanu Florin în perioada anului 2011, iar astfel, *prin înşelăciune şi abuz de încredere, sub pretextul transmiterii în proprietate a unui autobus de modelul „*****” înregistrat cu numărul *****, în schimbul căreia solicita suma de 60 000 de EURO în rate, a cerut şi a primit de la Izvoreanu Florin suma de 386 400 lei în rate în contul achitării autobusului*, de care a dispus în scopuri personale.

6.16. Înainte de a ajunge la soluţia achitării, instanţa de judecată a studiat şi analizat minuţios probele administrate la faza de urmărire penală şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată şi a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

În susţinere, instanţa menţionează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-şi sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată *şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală.

6.17. De asemenea, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate *toate* dubiile privind nevinovăția persoanei.

De asemenea, Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a statuat în Recomandarea CM/Rec(2010)12 că judecătorii trebuie să protejeze drepturile şi libertăţile tuturor persoanelor, în mod egal, cu respectarea demnităţii lor în desfăşurarea procedurilor judiciare. De asemenea, judecătorii ar trebui să acţioneze şi să fie percepuţi ca acţionând liber de orice influenţă externă nepotrivită în procedurile judiciare.

6.18. În acest context, instanţa relevă că inculpatul Guțu Gheorghe, consecvent, pe parcursul procesului penal şi anume în fața organului de urmărire penală, nu a susţinut inexistenţa circumstanţelor de fapt, oferind însă o versiune proprie a celor incriminate, nu a recunoscut vina în comiterea infracţiunii sub nici o formă, iar instanţa a examinat cauza în procedură generală.

Așadar, potrivit inculpatului, împreună cu partea vătămată au inițiat o idee de a implementa un autobus-bar în mun. Chișinău, ce ar fi constituit o inovație, iar în cadrul acestui proiect, inculpatul trebuia să participe cu materialul rulant, adică anume cu autobusul de model „*****” cu n/î *****, tot atunci fiind eliberat un proiect cu interiorul autobusului (conform imaginilor de la fila dosarului 76-77, volumul I) și potrivit înțelegerii lor, Florin Izvoreanu trebuia să implementeze acest proiect în viață.

La fel, inculpatul mai explică că în atribuțiile lui Florin Izvoreanu intra asigurarea activității personalului, bucătărie și veselă, iar inculpatul la rândul lui trebuia să asigure starea tehnică a autobusului și asigurarea mijlocului de transport, însă pentru pornirea lucrărilor, el avea obligația de a dezmembra salonul autobusului, ce a și făcut în luna ianuarie 2011.

De asemenea, Guțu Gheorghe invocă că atunci, Izvoreanu Florin s-a apucat de lucru cu încă o persoană pe nume Ion și anume ei au conectat sunetul, iar în luna aprilie 2011 autobusul a fost transportat în or. Strășeni pe teritoriul fostei uzini de frigidere la un atelier de mobilă, precizând faptul că lucrări de reparație mai efectuau și niște șoferi ai său, pe nume Gălușcă și Malanciuc.

Totuși, potrivit inculpatului, în luna iunie 2011 a luat cheile de la șofer și a scos autobusul de acolo ducându-l pe*****,*****, motiv pentru care atunci Izvoreanu Florin s-a enervat și a luat toate instrumentele din autobuz fără a fi efectuate careva lucrări, acțiuni pe care inculpatul le-a motivat prin reutilarea care s-a efectuat lent, cât și prin condițiile deplorabile existente în or. Strășeni, pe care

le-a mai argumentat ulterior prin imaginile foto anexate ca probe în ședință de judecată, însă anumite discuții privind vânzarea acestui autobus, între el și Florin, susține că nu au avut loc.

6.19. În acest mod, instanța relevă că inculpatul explică circumstanțe care reiese în mod similar sau identic cu cele relevate din alte probe administrate, iar la caz, în primul aspect, se relevă din declarațiile martorului Malanciuc Sergiu, potrivit căruia, confirmă relatările inculpatului și anume că martorul era angajat la compania inculpatului în calitate de șofer și într-adevăr afirmă că au avut loc lucrări de amenajare la acest autobus care se petreceau în or. Strășeni, evidențiind faptul că s-au pus podelele în prezența sa, ventilarea și ceva din sistemul audio din autocar, la care el doar a asistat.

Concomitent, același martor confirmă că s-a angajat în calitate de șofer, pentru un eventual transport ce urma să fie reutilat în local mobil de agrement, adică pentru distracție, karaoke, martorul fiind prezent zilnic în timpul acestor lucrări.

În același timp, martorul a susținut că atunci când s-a angajat, autocarul se afla în *****, pe*****, iar în orașul Strășeni, l-a dus el cu Valeriu Gălușcă, tehnic, autocarul fiind în stare funcțională, din care lipseau în salon scaunele și la Strășeni autocarul fiind transportat pe teritoriul unei uzine ”Holodmaș”, unde s-au și efectuat lucrările, confirmând astfel existența unui raport juridic între victimă și acuzat anume pentru a reutila acest vehicul și în nici un caz de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport.

De altfel, tot martorul dat susține cele expuse de inculpat, când relevă că într-adevăr autobuzul se afla afară sub cerul liber la sol, cimentând motivele invocate de inculpat, potrivit cărora a transportat înapoi vehiculul pe*****, de altfel, nefiind ascuns de partea vătămată, care nu a fost pus în imposibilitate de a continua lucrările.

Or, potrivit lui Malanciuc Sergiu, în afară de el și martorul Gălușcă, efectuau lucrări Florin Izvoreanu cu un domn (de inculpat fiind identificat ca ”Ion”), adică toate lucrările erau efectuate de ei doi, de Florin și domnul dat, martorul concretizând că ei au instalat ventilație, au început să activeze ceva din sisteme audio, anumite difuzoare, pe podea în autocar a fost așternută faneră ”OSB” finlandeză, și tot acest martor explică că *nu a auzit despre faptul că autocarul urmează să fie vândut sau dacă este vândut*.

6.20. Concomitent, și martorul Spivacenco Ilie relevă că anume Florin Izvoreanu s-a adresat cu o rugăminte la el ca să îi permită pe teritoriul alăturat să aducă un autobus *ca să-l reutileze*, să facă ceva lucrări în el, iar teritoriul se află în or. Strășeni, unde avea o întreprindere, afirmând că îl știa doar pe Florin, iar la reutilarea autobusului se afla Florin, șoferii și un băiat, la care el a ajutat, însă cunoștea că și *Guțu Gheorghe tot era implicat*.

De asemenea, instanța subliniază faptul că potrivit lui Spivacenco Ilie, materialele le aducea partea vătămată și erau achitate la fel de partea vătămată, aspect care denotă suspiciuni privin modul în care ar fi dobândit *de facto* inculpatul mijloace bănești, în condițiile în care investiții se efectuau nemijlocit în reutilarea mijlocului de transport, or tot martorul coagulează constatările anterioare, menționând că reutilarea acestui autobus nu a fost finisată până la capăt, dar cunoaște că s-a modificat salonul, scaunele, luminile, podeaua, însă acest autobus a dispărut ulterior.

6.21. În altă ordine de idei, conform martorului invocat de apărare Pimenova Alina, se invocă că personal, nu a vorbit cu Florin, însă știa despre faptul că Florin trebuia sa fie al 3 coproprietar și în nici un caz nu i s-a comunicat că urma să fie vândută compania sau autobusul, iar chiar dacă a și fost efectuat un audit, acest proces consideră că nu a fost neapărat pentru o ulterioară vânzare a societății.

Or Pimenova Alina explică că știa despre faptul că urmează să fie reutilat autobuzul, ca ulterior să fie dat în exploatare, iar mai multe detalii le rezolva anume Guțu Gheorghe și cunoștea că Florin Izvoreanu duce discuții cu inculpatul, însă afirmă că ultimul era foarte nervos, deoarece vehiculul își pierdea din calitate și nu se reutila, din lipsa banilor.

Cu privire la lipsa intenției și a scopului cupidant a inculpatului, instanța mai reține că martora Pimenova a susținut că Gheorghii a acceptat reutilarea pentru a face un bussines nou care poate va fi profitabil și nu știe de ce partea vătămată nu a fost anunțat de plecarea lui Gheorghii, totodată precizând că după reutilare, ei rămâneau în 3 cofondatori și nu trebuia de înstrăinat nimic, or niciodată nu a mers vorba de vânzarea unui autocar.

La fel și Pimenova Alina a susținut că autobuzul a stat mai mult de un an în Strășeni într-un loc umed, unde au fost scoase careva piese din el și anume sistemul de ventilare, scaunele, iar din motiv că se afla într-un loc umed, a început să ruginească fără să fie utilizat, motiv pentru care Gheorghe l-a și luat înapoi, după care a plecat cu el în Sankt Peterburg, însă la moment știe că autocarul a fost furat atunci când Gheorghe Guțu a fost reținut.

6.22. Instanța relevă că într-adevăr autobusul vizat activa în domeniul transporturilor, iar inculpatul nu a intenționat sustragerea unor mijloace bănești în scop cupidant de la partea vătămată, or conform extrasului din SIC al Poliției de Frontieră, într-adevăr Gălușca Valeriu a efectuat în anul 2011 o deplasare în direcția ”ieșire” la 2 ianuarie 2011 și în direcția ”intrare” la 8 ianuarie 2011, cu mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î *****.

Mai mult ca atât, apărarea confirmă faptul că într-adevăr compania ”ELDOMAR” S.R.L. presta servicii de transport rutier internațional, inclusiv prin dovada vânzării-cumpărării a autobusului de model ”***** ***** *****”, facturii Invoce nr. ***** din 17 noiembrie ***** de export al autobusului de model

”***** ***** *****”, scrisoarea nr. ***** din 2 decembrie 2010 semnată de Ministrul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor Anatolie Șalaru cu anexarea la ea a copiei autorizației a dreptului de deservire de către SRL „Eldomar” a rutei Chișinău-Praga și licența cu seria ***** nr. ***** din 22 iulie 2005, eliberată S.R.L. ”ELDOMAR” cu termen de valabilitate la 22 iulie 2015.

6.23. În continuare, instanța conchide că inculpatul într-adevăr avea statutul de administrator și cofondator în proporții de 65% împreună cu martora Pimenova Alina (35%), ce reiese din extrasul din registrul de Stat al persoanelor juridice, prin care se confirmă înregistrarea societății comerciale ”ELDOMAR” S.R.L., cu capitalul social de 901 499 lei.

6.24. În continuare, cu referire la prejudiciul invocat, instanța constată mai multe incertitudini, care exclud intenția de comitere a infracțiunii, cât și eroarea la comiterea faptei, or prin recipisa din 15 iunie 2011, se confirmă că Guțu Gheorghe a primit de la Izvoreanu Florin mijloace bănești în sumă de 10 000 de lei pentru stingerea unei creanțe aflate în procedura de executare, ce atestă un raport juridic civil existent valabil.

A contrario, dintr-un înscris de ciornă cu multiple sume indicate și diferite destinații, cu mențiunea numelui ”Florin” și data efectuării mențiunilor, instanța relevă faptul că este un înscris în copie neautenificat, întocmit unipersonal și în lipsa unei confirmări de ctre inculpatul Guțu Gheorghe, iar de altfel nici nu relevă sumele invocate ca fiind luate de inculpat, ci un ansamblu de cheltuieli personale ale părții vătămate.

6.25. În alt context, din lista în copie autentificată a materialelor necesare pentru lucrări efectuate la autobus și prețurile acestora, instanța constată că într-adevăr inculpatul a recunoscut suma *investițiilor deja făcute de către Florin Izvoreanu în reutilarea autocarului* ***** *cu n/î* ***** în care inculpatul a semnat și consemnat olograf faptul dat, ce se relevă și prin concluziile raportului de expertiză judiciară grafoscopică, cât și neinfirmată de Guțu Gheorghe, suma cărora însă nu denotă cu exactitate suma precizată în actul de acuzare, ce denotă o inadvertență esențială în latura penală a unui raport juridic, iar în același timp, în acest act, inculpatul confirmă suma investițiilor deja făcute de către Florin Izvoreanu în reutilarea autocarului și în nici un mod suma de bani pe care acesta ar fi dobândit-o de la partea vătămată, existând astfel un dubiu rezonabil că suma în cuantumul invocat de acuzare a fost dobândită de inculpat, sau cel mult în proporțiile incriminate, circumstanțe care nu au fost elucidate de organul de urmărire penală și care nu pot fi substituite de către o instanță de judecată.

De altfel, prin scrisoarea din 6 aprilie 2012 emisă de ”AUDIT-DATA” S.R.L. în privința societății comerciale ”ELDOMAR” S.R.L. nu se conchid careva circumstanțe esențiale cauzei, or într-adevăr activitatea de audit relevă alte abateri și erori în activitatea societății comerciale inspectate, distincte de obiectul cauzei

penale, iar în același timp, dispunerea acestuia nu poate fi neapărat un factor determinant în cazul procurării cotelor unei societăți comerciale, ci și în eventualitatea încheierii altor tipuri de raporturi juridice.

6.26. Mai mult, instanța constată din informația remisă de Î.S. ”CRIS ”REGISTRU”” prin care se confirmă că mijlocul de transport cu n/î ***** este înregistrat în anul ***** după ”ELDOMAR” S.R.L., că în privința sa într-adevăr au fost aplicate interdicții sub formă de sechestru de către executori judecătorești, îndeosebi pentru anii 2010 și 2011, prin încheierile din 15 noiembrie 2010, pentru o sumă de 65 517,07 lei și din 26 iulie 2011, pentru o sumă de 88 292,85 lei, care din contra pe de o parte, însăși partea vătămată afirmă că a știut de existența unor creanțe a inculpatului, când explică faptul că ultimul a solicitat inclusiv bani pentru a-și stinge din datorii, iar în alt aspect, se pune la îndoială existența reală a unei intenții de vânzare, cât și de cumpărare a bunului dat, în condițiile în care, victima nu a putut explica de ce nu a recurs la procurarea bunului și reutilarea sa ulterioară, dar a pledat pentru a reutila acest vehicul, ca ulterior să invoce o creanță anume din aceste îmbunătățiri ale vehiculul, dispărut ulterior.

6.26. Respectiv, instanța consideră că nu a fost stabilit la caz că inculpatul a operat cu manopere similare în contextul comiterii unei escrocherii, or instanţa iterează lipsa caracterului fraudulos prin lucrările executate de partea vătămată, faptul că ultimul avea această posibilitate, inclusiv să își restituie îmbunătățirile aduse sau anumite împrumuturi, ori să le ceară în fața unei instanțe civile.

6.27. De altfel, analizând expunerile părții vătămate, instanța reține că ultimul invocă că a remis inculpatului 2000 de EURO ca arvună cu recipisă, recipisă care nu se atestă la cauza penală, iar suplimentar mai invocă că a mai transmis ulterior lei moldovenești pentru necesități personale, precizând o sumă de 11 515 lei, de 5496 lei, de 3000 de lei și 10000 de lei, care nu denotă cuantumul stabilit în acuzație.

În același timp, acesta mai confirmă că au avut loc lucrări de reutilare, care au durat până în iunie 2011, precizând că acestea se regăsesc în lista care se numește *”materiale de la Florin”* și care este semnată de el și tot așa de Guțu Gheorghe cu adăugarea cuvintelor *”recunosc suma investițiilor deja făcute de către Florin Izvoreanu în reutilarea autocarului ***** cu nr *****”* semnată cu data de 2 iunie 2011, or în acest sens, se confirmă suplimentar constatările instanței, că cuantumul stabilit de acuzare a fost în realitate investit în acest mijloc de transport și nu transmis inculpatului, iar în alt context, tot partea vătămată a întors 12 mii de lei, ce relevă inclusiv că inculpatul a realizat și acțiuni de reparare a prejudiciului și nu de a menține în eroare.

În subsidiar, partea vătămată confirmă faptul că Guțu Gheorghe i-a zis în luna mai 2012 atunci când a cerut sumele de 10-15 mii de EURO, că are nevoie de această sumă pentru a achita datorii pentru a scoate datoriile pe restricțiile lui și

ulterior să înmatriculeze autobusul noului proprietar, ce denotă că inculpatul nu a acționat prin tăinuirea acestor informații și o eventuală intenție de a înșela victima este vădit alterată, adică lipsește, existând cel mult un dol, care poate fi evaluat în contextul unor raporturi juridice civile, or acesta explică că Guțu Gheorghe a venit cu propunerea să-i dea 10-15 mii de EURO pentru vânzarea autobusului, și anume în acest moment instanța consideră că a intervenit discuția privind înstrăinarea vehiculului dat.

6.28. În acest mod, instanța statuează că potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Respectiv, conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*" CtEDO a statuat că *"(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală"*.

6.29. Aşadar, cu referire la elementele constitutive ale *infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal* înaintată inculpatului, acestea reflectă *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea şi buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea şi executarea unui act juridic.

Obiectul material al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Instanţa relevă că mijloacele băneşti pretins dobândite în cazurile enunţate, în valoare totală de 386 400 de lei au o existenţă materială, iar subsecvent, conform art. 459 alin. (5) (*art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)* din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 *(art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)* din Codul civil, prin *bunuri* se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, bunurile sustrase reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privinţa căruia victimele îşi exercită dreptul de proprietate şi posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracţiunii.

Cu referire la *victima* infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică căreia i se pretinde că i-a fost cauzat un prejudiciu material, adică de către Florin Izvoreanu.

6.30. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Guțu Gheorghe, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în sustragerea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea adiacentă, care constă în *abuzul de încredere*, *inducerea sau menţinerea în eroare* a unei sau a mai multor persoane privind actul sau acordul încheiat între părţi; c) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; d) legătura de cauzalitate.

Cu referinţă la fapta prejudiciabilă comisă, instanţa relevă modul de *deposedare* a victimei de bunurile sale şi nemijlocit *imposedarea*, care prespune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă *luarea* bunurilor, or anume imposedarea de mijloace bănești în mărime invocate nu a fost stabilită cert și nu poate fi delimitată, în condițiile în care instanța nu reprezintă un organ de urmărire penală.

Inducerea și menținerea în eroare a părţilor vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii şi calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean a inculpatului, impune instanţei ideea că consimțământul victimei trebuie să fie viciat la momentul transmiterii bunurilor prin manopere frauduloase comise cu intenție și vădit de către autorul infracțiunii, care i-ar creat victimei o reprezentare falsă a realității, pe când în speță, instanța nu

a stabilit nici o acțiune frauduloasă sau care de care nu ar fi putut cunoaște partea vătămată, inclusiv de creanțele cumulate de inculpat.

La abuzul de încredere, suntem în prezența unei situații premisă ce constă în faptul că obiectul material sau bunul vizat trebuie sa fi fost anterior încredințat în baza unui titlu și cu un anumit scop, iar încredințarea în sine a bunului reflectă încrederea pe care victima o are în persoana careia ii preda bunul, în conditiile enunțate și această încredere este preexistentă momentului în care făptuitorul adoptă rezoluția infracțională și decide să își însușească, să dispună pe nedrept de bun sau să refuze să îl mai restituie, adică cu alte cuvinte, în momentul în care primește bunul, viitorul făptuitor este un om bine-intenționat, iar acest lucru se schimbă după ce bunul se va afla în posesia lui.

Pe cale de consecinţă, instanţei nu i-au fost prezentate argumente pertinente pentru care inculpatul ar fi acţionat cel puţin, dacă și contrar legii, atunci prin care manopere frauduloase, or au fost încheiate acte între părți, iar pentru investițiile asumate de victimă, inculpatul le-a recunoscut ulterior olograf, a restituit o parte, de altfel nici nu s-a confirmat obținerea banilor în cuantumul precizat de acuzarea de stat, adică nu există dubii că partea vătămată și-a redus patrimoniul său, însă este incertă cantitatea banilor transmiși inculpatului și a celor investiți direct în mijlocul de transport, care nu reprezintă o *”luare”* de bunuri, partea vătămată având posibilitatea reală să solicite restituirea prejudiciului, în privința căruia nu a opinat să se adreseze într-o instanță civilă.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţilor vătămate este direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorilor.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte *„beneficii prezumate”* pentru victime, ci se aflau în posesia reală a ultimilor la momentul săvârşirii fiecărei infracţiuni, ce indică direct spre cauzarea unui *„prejudiciu patrimonial efectiv”* victimei, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

Cu alte cuvinte, instanţa reţine că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părţilor vătămate, ceea ce semnifică existența și efectul acestei legături de cauzalitate.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanţa atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

De asemenea, instanţa reţine proporţiile deosebit de mari ale prejudiciului invocat atât prin prisma prevederilor legale în vigoare la momentul săvârşirii infracţiunii, cât şi la momentul emiterii sentinţei, or, prin proporţii deosebit de mari, în anul 2011, conform art. 126 alin. (1^1) din Codul penal se consideră prejudiciul care depăşeşte 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, adică peste 132 000 de lei (40x3300 lei), or potrivit Hotărârii Guvernului nr. 968 din 18 octombrie 2010, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2011 a fost aprobat pentru 3300 de lei, întrunind astfel calitatea de circumstanţă agravantă reţinută la caz.

Instanţa reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

6.31. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă lipsa unei intenţii directe unice la săvârşirea infracţiunii prelungite de către inculpatul Guțu Gheorghe, în condițiile în care se pretinde că inculpatul a primit în multiple rate mijloacele bănești.

Instanţa a constatat astfel lipsa prezenţa intenţiei directe, dar şi prezenţa semnului obligatoriu care confirmă prezenţa scopului de cupiditate la săvârşirea infracţiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv lipsa inițială a unei dorințe a inculpatului Guțu Gheorghe de a dobândi şi beneficia de bunurile sustrase de la alte persoane terţe, de a le trece în posesia sa, neavând intenţia folosirii temporare a acestora, fiind demonstrat cert dorința comună de a se investi în bunul vizat, iar în acest caz, existența unor creanțe anterioare nu pot servi un argument fundamental al demonstrării intenției și scopului cupidant, or acestea denotă doar o suspiciune, iar prezumțiile de fapt nu pot fi puse la baza unei soluții

de condamnare, îndeosebi în situația în care miza este una ce aduce ulterior repercusiuni importante stării acuzatului.

De altfel, în cazul escrocheriei, elementul subiectiv al acestei infracțiuni constă în intenția directă, or autorul este conștient că induce în eroare și că prin acest fapt produce o pagubă, în vederea realizării unui folos material injust *(intenție calificată prin scop)*, iar prin argumentele invocate *supra*, instanţa susține obiecțiile apărării cu privire la lipsa elementelor infracţiunii incriminate, îndeosebi când, reieșind din situaţia financiară a inculpatului, avea necesitatea de mijloace băneşti, inclusiv eventual pentru stingerea altor creanţe, însă nu se atestă o lipsă de fundamentare economică sau un caracter irealizabil a angajamentelor asumate de acesta, ori o camuflare evidentă a acțiunilor sale, tăinuirea lor, ascunderea sa la momentul comiterii infracțiunii și imediat ulterior etc, ce denotă că Guțu Gheorghe ar fi putut acționa cel mult cu o rea-credință sau neglijent, însă nu cu intenția comiterii unei fapte infracționale.

Astfel, instanța nu a constatat ca fiind probate sintagmele *„Guțu Gheorghe /.../ urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor și banilor lui Izvoreanu Florin /.../ acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit de a dobândi banii acestuia /.../ prin înșelăciune și abuz de încredere /.../ a cerut și a primit de la Izvoreanu Florin suma de 386 400 lei în rate /.../”*, or într-adevăr inculpatul nu a dobândit întreaga sumă pretinsă, nu a obținut bani din start cu intenție de dobândire ilicită, a încercat să înlăture neconcordanțele prin restituirea unor mijloace bănești, iar eșecul de a restitui banii părții vătămate, despre care o parte se invocă ca fiind *de facto* investiți, nu poate determina tragerea lui Guțu Gheorghe la răspundere penală, deoarece anume legislația civilă există pentru soluționarea unor asemenea litigii.

6.32. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Guțu Gheorghe a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (vol.I, f.d.119) şi este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog (vol.I, f.d.87-88) şi astfel din punct de vedere al acestui element, întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate, la momentul săvârşirii infracţiunii având vârsta împlinită şi fiind o persoană responsabilă.

6.33. Suplimentar, instanţa conchide pe marginea achitării, că într-adevăr nimeni nu poate fi privat de libertatea sa din simplul motiv că nu este în măsură să execute o obligaţie contractuală, iar la caz, inculpatul a operat în mod evident fără manopere frauduloase şi în lipsa unui scop de cupiditate, existând eventuale vicii de consimţământ a victimei cu referire la natura înţelegerii, părţile, dar şi obiectul acordului, dar care face obiectul unor alte examinări, precum cele ale rapoartelor juridice civile.

În acest sens, instanţa mai susţine tezele expuse prin decizia nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a Curţii Constituţionale, par. 25, din care reiese că escrocheria, așa cum este reglementată în articolul 190 alin. (1) din Codul penal, prezintă similitudini cu instituția dolului civil, care presupune, de asemenea, o inducere în eroare, iar diferența constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul *urmăreşte* obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane şi nu *simpla viciere* a consimțământului pentru a determina o persoană să încheie un act juridic.

6.34. Sub auspiciul celor invocate de inculpat și constatate de instanță prin probele acumulate și apreciate, se consideră că aprecierea unor declaraţii ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanţă deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puţin teoretic, declaraţiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaşte cel mai bine împrejurările legate de infracţiune şi numai el poate furniza informaţii cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declaraţiilor sale cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credinţă, apreciind că declaraţia lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăţia sau cel puţin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârşirea unei infracţiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privinţa declaraţiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declaraţiile persoanei acuzate de săvârşirea unei infracţiuni mereu există şi un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaşte sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susţinerea declaraţiilor acestuia, la caz, anume versiunea apărării având o valență determinantă la caz, ce denotă lipsa laturii subiective și a semnelor adiacente ale laturii obiective a infracțiunii incriminate lui Guțu Gheorghe.

6.35. Prin urmare, instanța conchide că se impune achitarea inculpatului Guțu Gheorghe, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracţiunii incriminate conform art. 190 alin. (5) din Codul penal, fiind sesizate incertitudini și imprecizii neînlăurate, iar sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, instanța concretizează că anume prin adoptarea acestei sentințe de achitare, bazată pe verticalitate, adevăr, fapte, probe şi calificări corecte se realizează actul de justiție, care în consecință garantează echidistant tuturor

cetățenilor, indiferent de poziția şi caracterizarea lor socială, apărarea demnității lor, a drepturilor și libertăților omului, legalitatea și echitatea socială.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Daniela Buinovski nu s-a expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa nu atestă un act privind aplicarea măsurilor preventive în privinţa inculpatului Guțu Gheorghe.

7.3. Astfel, instanţa conchide că la momentul pronunţării sentinţei, inculpatul Guțu Gheorghe nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive, dar în același timp se constată că în privința inculpatului sunt inițiate investigații în vederea găsirii sale, care în contextul emiterii unei sentințe de achitare, urmează a fi revocate dispozițiile privind căutarea inculpatului.

În subsidiar, revocarea căutării este dictată analogic prin prisma art. 396 pct. 3) din Codul de procedură penală, potrivit căruia dispozitivul sentinţei de achitare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziţia de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată și prin prisma art. 398 alin. (1) din același cod, potrivit căruia dacă inculpatul a fost achitat sau eliberat de pedeapsă, sau eliberat de executarea pedepsei, sau a fost condamnat la o pedeapsă neprivativă de libertate, sau în privinţa lui a fost încetat procesul penal, instanţa, dacă inculpatul se află în stare de arest, îl pune imediat în libertate chiar în sala şedinţei de judecată.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

8.2. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Maria Roșca din 26 decembrie 2012 (vol.I, f.d.56) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă şi anexate la cauza penală: - Lista în copie autentificată a materialelor necesare pentru lucrări efectuate la autobus și prețurile acestora în cuantum total de 331 047 lei, cu mențiunea olografă la 2 iunie 2011 ”Recunosc suma investițiilor deja făcute de către Florin Izvoreanu în reutilarea autocarului ***** cu n/î *****” cu semnătura lui Guțu Gheorghe, precum și alte mențiuni olografe ”datoria lui Guțu Gheorghe pentru autobus 28 441 lei”, ”datorie Kogîlniceanu,***** - 7800 lei”, în total 36 241 lei, iar la 20

decembrie 2011 consemnat ”datorie lui Florin 13 000 lei, întors lui Florin 1000 $” și ”1000x12=12000, rămas datorie 1000 lei”, în final fiind consemnată semnătura lui Guțu Gheorghe (vol.I, f.d.31-34, vol.II, f.d.101-104); - scrisoarea din 6 aprilie 2012 emisă de ”AUDIT-DATA” S.R.L. în privința societății comerciale ”ELDOMAR” S.R.L., cu stabilirea mai multor erori și a pierderii din activitatea operațională în sumă de 198 106 lei (vol.I, f.d.35-48) și - informația remisă de Î.S. ”CIS ”REGISTRU”” prin care se confirmă că mijlocul de transport cu n/î ***** este înregistrat în anul ***** după ”ELDOMAR” S.R.L., iar în privința sa sunt aplicate interdicții sub formă de sechestru de către executori judecătorești, prin încheierile din 24 februarie 2012 (suma de 18 983,05 lei), din 1 februarie 2012 (suma de 1392 lei), din 25 ianuarie 2012 (suma de 360x5 EURO și 7000x5 lei), din 15 noiembrie 2010 (suma de 65 517,07 lei) și din 26 iulie 2011 (suma de 88 292,85 lei) (vol.I, f.d.49-54).

8.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) şi 6) din Codul de procedură penală, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate şi obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate, iar din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

8.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă se păstrează în copii şi în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept, nu a fost solicitată restituirea lor și necesare reieșind din circumstanțele de fapt și drept constatate în cadrul ședinței de judecată.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

9. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în dezbateri judiciare, procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor băneşti, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru extrădarea lui Guțu Gheorghe în sumă de 75 423 lei 60 bani.

În acest sens, instanța reține că potrivit art. 82 alin. (1) din Legea nr. 371 din 01 decembrie 2006, cu privire la asistenţa juridică internaţională în materie penală,

cheltuielile aferente procedurii de extrădare efectuată pe teritoriul său le suportă Republica Moldova prin bugetele autorităţilor şi instituţiilor implicate, în funcţie de atribuţiile stabilite.

Prin urmare, instanța de judecată apreciază ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat Buinovski Daniela privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pentru extradarea lui Guțu Gheorghe în sumă de 75 423 lei 60 bani, considerent din care urmează a fi respinsă.

Cu privire la acţiunea civilă.

10.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriilor întocmite şi în contextul dezbaterilor judiciare, acuzarea de stat, cât și partea vătămată, inclusiv prin intermediul avocatului Iurie Mărgineanu au pledat pentru admiterea integrală a acţiunii civile înaintate.

Apărătorul inculpatului a opinat pentru respingerea acțiunii civile, în condițiile în care a solicitat emiterea unei sentinţe de achitare în privinţa lui Guțu Gheorghe, dar și că urmează să fie examinată de facto în ordinea juridică civilă.

10.2. Instanţa concretizează că potrivit art. de 222 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana fizică care a intentat acţiunea civilă, prin ordonanţa organului urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată, este recunoscută în calitate de parte civilă şi ei i se înmânează informaţie în scris despre drepturile şi obligaţiile ei prevăzute în art.62.

10.3. Totuși, la caz, instanța relevă că a fost adoptată o sentință de achitare din lipsa elementelor infracțiunii, adică în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, iar în acest sens, instanța reține ca incidente la caz prevederile 387 alin. (2) pct. 2) din același cod, potrivit cărora în cazul când se dă o sentinţă de achitare, instanţa nu se va pronunţa asupra acţiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sânt întrunite elementele infracţiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 162, 329, 340, 384-387, 390 alin. (1) pct. 3), 392-394, 396 și 397-398 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se achită **Guțu Gheorghe*****, învinuit în baza articolului 190 alin. (5) din Codul penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsură preventivă în privinţa lui Guțu Gheorghe nu a fost aplicată la faza judecării cauzei.

Se revocă dispozițiile privind anunțarea în căutare a lui Guțu Gheorghe, dispuse prin încheierea din 19 martie 2019 și încheierea din 27 septembrie 2022.

Solicitarea acuzatorului de stat Buinovski Daniela privind încasarea din contul inculpatului Guțu Gheorghe a cheltuielilor judiciare suportate pentru extrădare în sumă de 75 423 lei 60 bani, se respinge ca neîntemeiată.

Documentele: - Lista în copie autentificată a materialelor necesare pentru lucrări efectuate la autobus; - Scrisoarea din 6 aprilie 2012 emisă de ”AUDIT-DATA” S.R.L. în privința societății comerciale ”ELDOMAR” S.R.L. și - informația remisă de Î.S. ”CRIS ”REGISTRU”” prin care se confirmă că mijlocul de transport cu n/î ***** este înregistrat în anul ***** după ”ELDOMAR” S.R.L., urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău *(sediul Buiucani)*.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Olga BEJENARI**